

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. Благоевград, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: В. Ат. Пензов

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
като разгледа докладваното от В. Ат. Пензов Административно наказателно дело № 20231210200907 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл.58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на О. Г. Д., с ЕГН ***** от гр.Д..... против Наказателно постановление (НП) № 348/2010г. от 23.02.2010г. на Началника на 01 РУП - Б.... с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.137А, ал.1 пр.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева и за административно нарушение по чл.157, ал.6 от ЗДвП, на основание чл.185, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 20 /двадесет/ лева, както и на основание Наредба № Из-1959 на МВР са му отнети 8 /осем/ контролни точки във връзка с административното нарушение по чл.183 ал.4 т.7, пр.1 от ЗДвП.

С жалбата се твърди, че обжалваното наказателно постановление не е връчвано на жалбоподателя и за него не е започвал да тече срок за неговото обжалване, като в тази връзка намира жалбата си за допустима. Развива съображения, че наказателното постановление е издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон, тъй като от една страна нарушенията не са извършвани или същите представляват маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а от друга, че при съставянето на АУАН и НП са нарушени императивните изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, като липсва описание на нарушението, мястото където е извършено, обстоятелствата при които е извършено и други. Иска се от съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв С., която поддържа жалбата по съображения изложени в нея. Ангажира доказателства в подкрепа на тезата си, като за доказване допустимостта на жалбата, моли да бъде назначена съдебно-почеркова експертиза, а по същество на спора, моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно, тъй като е настъпила абсолютна давност за ангажиране на административно-наказателната отговорност на жалбоподател във връзка с процесните нарушения. Алтернативно развива съображения и за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление поради допуснати процесуални нарушения.

Административно-наказващият орган, редовно и своевременно призован, не ангажира свой представител по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

Във връзка с приетото заключение по назначената съдебно-почеркова експертиза, изготвено от вещо лице А.... Г., се установява, че подписите за „нарушител“ и за реда „подпис“ от АУАН № 348/17.02.2010г., с бланков № 497132 са изписани от жалбоподателя О. Г. Д. с ЕГН *****, докато подписът в Разписка от 10.06.2011г., която е част от Наказателно постановление № 348/2010 от 23.02.2010г. не е изписан от О. Г. Д. с ЕГН *****. Вещото лице е категорично в тези си изводи, като сочи, че за да стигна до тези изводи по отношение на АУАН е констатирал и посочил подробно съвпаденията първо в общите признаци, които определят еднаквата групова за принадлежност на двата подписа и след това частните признаци, които са с достатъчна информативна и идентификационна стойност. За подписа, положен в НП е приел, че изследването може да спре още на фаза базираща се на това, че този подпис като степен на обработеност, т.е. като степен на писмено-двигателен навик е с по-висока степен, отколкото умението на това лице да полага подписи. Т.е не може лице, което притежава писмено-двигателен навик със слаба или средна степен на обработеност да положи подпис, който е високо обработен. Констатирал е също разлики и в частните признаци. В елементите на подписите между АУАН и НП в общите признаци има някакви съвпадения, но в частните има много големи разлики, като съвпаденията единствено могат да се дължат на стремеж да се имитира подписа или могат да имат случаен характер. Соци също, че винаги може да има съвпадения, дори да са положени подписите от различни лица, но е категоричен в случая, че двата подписа в акта и в наказателното постановление са положени от различни лица, като тези в акта са положени от жалбоподателя, а подписът в разписката към наказателното постановление не е положен от него.

Именно във връзка със заключението на съдебно-почерковата експертиза, съдът приема, че процесната жалбата е подадена в законоустановения срок и е процесуално допустима. Макар обжалваното наказателно постановление да е било издадено на 23.02.2010г., то същото не е било връчено жалбоподателя О. Г. Д., като липсват каквито и да било данни за такова връчване, а и се установи, че макар и в разписка за връчване на същото да е положен подпис на 10.06.2011г., то този подпис не изхожда от жалбоподателя, а от трето неустановено по делото лице. Именно извода, че в периода от издаване на наказателното постановление, до момента на постъпване в съда на процесната жалба не се установи, санкционния акт да е бил връчван срещу подпис или по какъвто и да било друг начин на жалбоподателя О. Г. Д., то съдът приема, че срокът за обжалване не е започвал да тече и съответно не е изтекъл към момента на депозиране на жалбата, което обуславя и нейната допустимост, като подадена от легитимирано за това лице и то в срока за обжалване на наказателното постановление. Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Въз основа на събраният по делото доказателствен материал съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.02.2010г. около 10.39 часа в гр.Б.....посока Стадиона към ХЕИ, жалбоподателят О. Г. Д. с ЕГН ***** управлявал повереният му лек автомобил „Мерцедес 200 Д“ с ДКНбез да ползва обезопасителен колан, с който моторното превозно средство е оборудвано и с Акт № 872654 от 02.12.2009г., който е с изтекъл срок. Същият бил спрян за проверка от свидетелите В. А. Л. и М. С. Д., двамата полицаи в 01 РУП – Б.... при ОДМВР - Б....При проверката било установено, че жалбоподателят О. Г. Д. управлява повереният му лек автомобил „Мерцедес 200 Д“ с ДКНбез да ползва обезопасителен колан, с който моторното превозно средство е оборудвано. При проверката е установено

също, че жалбоподателят О. Г. Д. не представя на контролните органи и контролен талон към СУМПС, а вместо това представя за проверката Акт № 872654 от 02.12.2009г., който е с изтекъл срок на валидност. На място на проверката за констатираните нарушения, актосъставителя В. А. Л., в присъствието на свидетеля по установяване и констатиране на нарушенията М. С. Д. и жалбоподателя О. Г. Д., съставил на последния АУАН бланков № 497132 от 16.02.2010г., изведен под № 348 от 17.02.2010г., в който квалифицирал установените нарушения, съответно по чл.137А ал. 1 от ЗДвП и по чл.157 ал.5 от ЗДвП. Така съставеният акт е връчен на жалбоподателя О. Г. Д. лично и срещу подпис, като същият не направил възражения по акта, а единствено отразил „нямам възражения“. В законоустановения тридневен срок писмени възражения срещу акта не са постъпвали. Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, надлежно упълномощеният представител на административно-наказващия орган - Началник 01 РУП към ОДМВР - Б..... издал на 23.02.2010г. атакуваното Наказателно постановление № 348/2010, с което на жалбоподателя О. Г. Д. за констатираното административно нарушение по чл.137А, ал.1, пр.1 от ЗДвП – водача не използва обезопасителен колан на МПС от категория М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, на основание чл.183 ал.4 т.7 пр.1 от ЗДвП наложил административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева и на основание Наредба № Из-1959 на МВР му отнел 8 /осем/ контролни точки, и за констатираното административно нарушение по чл.157 ал.6 от ЗДвП, на основание чл.185, пр.1 от ЗДвП му наложил административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева. Наказателното постановление, въпреки че било подписано с дата 10.06.2011г. от трето неизвестно по делото лице, същото не било връчено на жалбоподателя О. Г. Д. до момента на депозиране на жалба срещу него с вх. № УРИ 189900-3457 от 25.05.2023г. по описа на 01 РУП към ОДМВР – Б.....

Разпитаните свидетели В. А. Л. и М. С. Д., разпитани в хода на съдебното производство сочат, че поради дългия период от време, изтекъл от съставянето на акта до настоящия момент не си спомнят случай и фактите и обстоятелствата, свързани с него. Същите обаче заявяват, че поддържат изложените в акта обстоятелства, като потвърждават, че подписите положени за актосъставители свидетел по акта са техни. Свидетелят В. А. Л. потвърждава също, че порчека с който е изписан акта е негов.

От приложената справка за нарушител/водач за О. Г. Д. е видно, че същият е санкциониран многократно за нарушения по ЗДвП, включително и за такива по чл.137а ал.1 от ЗДвП.

По делото е представен АУАН бланков № 489877 от 16.03.2011г., изведен под № 3383/27.04.2011г., съставен от актосъставител А.... Г. А.... и свидетел Р.... Д...Г... на жалбоподателя О. Г. Д., за нарушения по чл.137А от ЗДвП и чл.157 ал.6 от ЗДвП, с който е иззет АУАН № 497132 от 16.02.2010г. и издаденото въз основа на същия Наказателно постановление № 3383/11 от 27.04.2011г., връчен на жалбоподателя на 10.06.2011г.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона срок, поради което е допустима, разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

При така направените фактически констатации, районният съд счита, че с обжалваното наказателно постановление неправилно и незаконосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя О. Г. Д. за вменените му административни нарушения по чл.137А ал.1 от ЗДвП и чл.157 ал.6 от ЗДвП.

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган, но при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. За да може с издаването на едно наказателно постановление да се реализира административно-наказателна отговорност на дадено лице, следва наказателното постановление да съдържа законово регламентиран минимален обем

информация. Фактите и обстоятелствата, които в постановлението безусловно следва да са налице, са посочени в чл.57 от ЗАНН, а възведените в чл.57 ал.1 т.5 и 6 от ЗАНН (описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени), съставляват мотивите - фактическите и правните основания, от които следва постановения от наказващия орган резултат. В случай, че така установените нормативни изисквания не са спазени, ще бъде налице акт, постановен в съществено нарушение на закона. Изискването за обосновааност на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и интересите на лицата - страни в административно-наказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административно-наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретна административна санкция. Това подпомага лицето, чиято отговорност е ангажирана, да организира защитата си. От друга страна наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразност и правилност на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви според ЗАНН е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. В случая в процесното НП липсва точно, ясно и конкретно описание къде е мястото на извършеното нарушение, а от тук е налице и противоречие в това, в какво именно се изразява нарушението, както и обстоятелствата при които то е извършено и/или установено. Липсата на такъв основен реквизит по чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН е достатъчно да обуслови незаконосъобразност на наказателното постановление дори само на това основание. В съставения АУАН се сочи, че на посочената дата и място е извършена проверка на въпросния субект, както и какво е констатирано при проверката, докато в така издаденото въз основа на него наказателно постановление липсва каквото и да било посочване на място на извършване на нарушението, описание на нарушението, обстоятелствата при които същото е осъществено, като санкционния орган се е задоволил да посочи единствено населеното място, в което са извършени нарушенията – „гр. Б.....“, без да посочи каквото и да било описание на различните по фактически състав две административни нарушения. Липсата на горните описания води до липса в достатъчна степен на конкретика около извършеното нарушение, дори напротив формира противоречиви изводи за мястото на извършване, начина на извършване и обстоятелствата при които деянията са осъществени. Правилото на закона е категорично: в наказателното постановление трябва в пълнота да се опише фактическата обстановка, включително и мястото на извършване на нарушението, като основен елемент от изпълнителното деяние, подлежащ на доказване. Описанието на мястото на извършване на нарушението и самото нарушение трябва да е конкретно и да не буди съмнение. Изпълнителното деяние на нарушението не може да бъде извличано по пътя на логиката. Това би имало за последица неопределеност при установяване на нарушението и в сериозна степен би застрашило правото на защита на засегнатото лице, каквото безусловно в случая е накърнено. Правоприлагането и особено в частта му на налагане на административни наказания не може да почива на предположения, а само на конкретни данни и обстоятелства. Още при съставянето на акта трябва да е безспорно ясно какво е обвинението, което се отправя на административно привличения. Това е така, защото съставеният акт има и тази функция - официално обвинение в извършване на правонарушение. Нарушителят е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта, и тази възможност трябва да му се осигури. (Решение от 16.02.2010 г. на Адм. С - Пловдив по к. н. а. х. д. № 2142/2009 г., 19-ти с-в, докладчик съдията К.... К.... Решение № 1131/23.07.2012 г., постановено по к. н. а. х. д. № 408/2012 г. на Адм. С – Б...Решение № 1140/24.07.2012 г., постановено по к. н. а. х. д. № 400/2012 г. на Адм. С – Б... Решение № 1143/24.07.2012 г., постановено по к. н. а. х. д. №

407/2012 г. на Адм. С – Б.....). В случая абсолютното несъответствие между вменените на жалбоподателя О. Г. Д. фактически състави на двете административни нарушения с АУАН, не съответстващи на тези, описаните в наказателното постановление, поради липса на каквато и да било описана конкретна фактическа обстановка и обстоятелства при които същите са извършени, формират по категоричен и недвусмислен начин процесуален порок в санкционния акт, обуславящ неговата незаконосъобразност. Именно изложеното формира извод за липса на единство между описаното в АУАН и НП, което във всички случаи представлява освен накърнено право на защита на нарушителя, така и допуснато процесуално нарушение от категорията на съществените, неотстранимо в настоящата съдебна фаза на административно-наказателното производство и във всички случаи обуславящо отмяна на обжалвания санкционен акт, като незаконосъобразен.

В казуса, освен горното отменително основание, доказано и основателно се явява и възражението на адв. С. за настъпило основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление поради изтекла абсолютна давност при ангажиране административно-наказателната отговорност на жалбоподателя О. Г. Д. по отношение на процесните две нарушения по чл.137А ал.1 от ЗДвП и чл.157 ал.6 от ЗДвП, за което е потърсена отговорността на жалбоподателя съответно по чл.183, ал.4, т.7 пр.1 от ЗДвП и чл.185 пр.1 от ЗДвП. Същите са извършени на 16.02.2010г., като са установени на същата дата със съставен АУАН бланков № 497132 от 16.02.2010г., въз основа на който на 23.02.2010г. е издадено Наказателно постановление № 348/10 от 23.02.2010г. Считано от 16.02.2010г. е изтекъл срок, който към момента, надвишава срока по чл.81, ал.3 във връзка с чл. 80, ал.1, т.5 от Наказателния кодекс /в редакцията към ДВ бр.153/1998 г. с оглед разпоредбата на чл.3 ал.2 от ЗАНН/ във връзка с чл.11 от ЗАНН и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС, което налага извода, че административно-наказателната отговорност е погасена по давност. Съгласно чл.11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. В тази връзка с Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС, задължително за правоприлагането е прието, че сочената правна норма препраща и към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс, което по аргумента на чл.81, ал.3 във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК налага извода, че с изтичане на четири години и половина от извършване на процесните деяния, квалифицирани като административни нарушения, административно-наказателното преследване се изключва по давност, независимо от спирането или прекъсването на давността. Ето защо в случая, като О. Г. Д. е извършил двете нарушения на 16.02.2010г. и понастоящем след изтичане на четири години и половина от този момент не е реализирана административно-наказателната му отговорност за тези процесни деяния, то става ясно, че същата се изключва по давност. Последното обуславя, като правна последица отмяна на обжалваното наказателно постановление, което не е влязло в сила и прекратяване на административно-наказателното производство. В тази насока е възприета практика и от касационната инстанция – Административен съд – Б..... /Решение № 313 от 13.02.2015 г. по КАНХД № 848/2014 г./.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.2, т.3 във връзка с ал.6 от ЗАНН във връзка с 81, ал.3 във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 348/2010г. от 23.02.2010г. на Началника на 01 РУП - Б..... с което на О. Г. Д., с ЕГН ***** от гр.Д.....за административно

нарушение по чл.137А, ал.1 пр.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева и за административно нарушение по чл.157, ал.6 от ЗДвП, на основание чл.185, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 20 /двадесет/ лева, както и на основание Наредба № Из-1959 на МВР са му отнети 8 /осем/ контролни точки във връзка с административното нарушение по чл.183 ал.4 т.7, пр.1 от ЗДвП, като **ПРЕКРАТЯВА** административно-наказателното производство, поради изтекла давност.

Решението в прекратителната му част подлежи на обжалване в 15-дневен срок, считано от датата на обявяване за всяка от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____